

Stay home, stay safe?

Onderzoek naar de omvang, aard en ernst van huiselijk geweld tijdens de Coronacrisis

OKTOBER 2021

Monitor Meldingen | Noord- en Midden-Limburg

Als gevolg van de wereldwijde uitbraak van het COVID-19-virus heeft Nederland sinds medio maart 2020 te maken met landelijke en regionale maatregelen die verspreiding van het virus moeten tegengaan. Voorbeelden van COVID-19-maatregelen zijn thuiswerken, zo veel mogelijk thuisblijven, niet reizen, sluiting van publieke locaties en horecagelegenheden, en zelfs de sluiting van onderwijsinstellingen en kinderdagverblijven. Deze maatregelen zijn gericht op het beperken van bewegingsvrijheid. De maatregelen hebben inmiddels ook economische gevolgen. Mensen hebben angst hun baan te verliezen, zijn hun baan daadwerkelijk verloren of krijgen te maken met teruglopende inkomsten. De mogelijke financiële consequenties van de maatregelen kunnen, net als de beperkende maatregelen zelf, stress opleveren. Daarnaast hebben mensen mogelijk zorgen om de verspreiding van het virus, worden zij zelf of hun familieleden ziek, met mogelijk langdurige consequenties of langdurige quarantaine als gevolg.

Het is goed denkbaar dat de COVID-situatie en de daarmee gepaard gaande COVID-19 maatregelen leiden tot oplopende spanningen in huishoudens. Dergelijke spanningen vergroten mogelijk ook de kans op huiselijk geweld. Het NSCR (Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving) doet onderzoek naar de omvang, aard en ernst van huiselijk geweldmeldingen. Dit onderzoek wordt gefinancierd door ZonMw (Zie: <https://www.zonmw.nl/nl/>). Om dit te onderzoeken worden gegevens geanalyseerd van Veilig Thuis, een organisatie voor het melden van huiselijk geweld en kindermishandeling en het geven van advies en ondersteuning bij vermoedens daarvan¹.

Door de per week geregistreerde huiselijk geweld-meldingen bij Veilig Thuis in 2020 te vergelijken met die in 2019, maakt het NSCR de mogelijke impact van de COVID-19-maatregelen op huiselijk geweld inzichtelijk. Meer informatie over de theorie, achtergrond, onderzoeksvragen, hypothesen en methode van het onderzoek is te vinden op: <https://nscr.nl/stay-home-stay-safe>.

De werkwijze bij Veilig Thuis

Zowel *slachtoffers*, *plegers*, *omstanders* als *professionals*² kunnen contact opnemen met Veilig Thuis bij vermoedens van huiselijk geweld. Veilig Thuis kijkt samen met de contactlegger wat er aan de hand is. Hierdoor krijgt Veilig Thuis een beeld van de actuele veiligheid van alle directbetrokkenen. Directbetrokkenen kunnen slachtoffers en plegers zijn die betrokken zijn bij een onveilige situatie, of omstanders die bijvoorbeeld getuige zijn van de situatie. In overleg met de contactlegger neemt Veilig Thuis vervolgens een besluit om over te gaan tot het geven van *advies* of het registreren van een *melding*. In een adviesgesprek met de

¹ Zie: <https://veiligthuis.nl/>.

² Voor professionals geldt sinds 1 januari 2019 dat het een professionele norm is geworden om een melding bij Veilig Thuis te doen wanneer er vermoedens van acute en structurele onveiligheid bestaan. Zie: <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/huiselijk-geweld/meldcode>.

contactlegger (e.g. directbetrokkene, omstander of professional) bespreekt Veilig Thuis de mogelijkheden om de veiligheid van directbetrokkenen te herstellen en hoe Veilig Thuis hierin kan ondersteunen. Wanneer de contactlegger en een medewerker van Veilig Thuis tot de conclusie komen dat de situatie (lees: casus) onveilig is en de contactlegger graag wil dat Veilig Thuis de casus oppakt en/of verder onderzoekt, kan de contactlegger ervoor kiezen om een *melding* van het vermoedelijke huiselijk geweld te maken. Op basis van een melding start Veilig Thuis een onderzoek naar de situatie of wordt de hulp van een hulpverlener ingeroepen, zodat directbetrokkenen geholpen kunnen worden. De *adviezen* en *meldingen* worden in alle 26 Veilig Thuis-regio's geregistreerd.

Deze monitor

Het NSCR onderzoekt de geregistreerde meldingen en adviezen uit alle Veilig Thuis-regio's. Eerst worden de meldingen en adviezen op regionaal niveau onderzocht. Later beschikt het NSCR over landelijke meldings- en adviesgegevens waardoor ook landelijke trends in kaart kunnen worden gebracht. In deze monitor staan de geregistreerde huiselijk geweld meldingen in de regio Noord- en Midden Limburg centraal, en wordt gekeken naar de meldingen in de periode voor, tijdens en na de eerste lockdown. Er wordt onderzocht of de omvang en aard van meldingen van huiselijk geweld en kindermishandeling in 2020 (gedurende de COVID-19 crisis) verschillen van de meldingen in 2019. Ook is er onderzocht of de getroffen COVID-maatregelen mogelijk tot veranderingen hebben geleid in kenmerken van de personen die de meldingen maken.

.....

In aanvulling op deze Monitor zijn in de *Bijlage Meldingen* meer figuren opgenomen die verschillen in casussen en meldingen, de vermoedelijke aard van huiselijk geweld en kindermishandeling, en melders tussen 2019 en 2020 laten zien.

.....

Meldingen en casussen

In deze monitor wordt onderscheid gemaakt tussen meldingen en casussen. Het is mogelijk dat meerdere personen, bijvoorbeeld een wijkagent en een buurtbewoner, een melding maken van dezelfde vermoedelijke situatie (casus) van huiselijk geweld. In de regio Noord- en Midden Limburg zijn in 2019 gemiddeld 1,29 meldingen per casus gedaan (minimaal 1, maximaal 16). In 2020 werden gemiddeld 1,26 meldingen per casus gedaan (minimaal 1, maximaal 13). Met betrekking tot de vermoedelijke aard van het huiselijk geweld zijn de unieke casussen onderzocht op waarneembare veranderingen in de vermoedelijke aard van huiselijk geweld meldingen, terwijl de meldingen zijn onderzocht op waarneembare verschillen in *wie* de meldingen hebben gedaan.

Ontbrekende gegevens

Als een casus nog niet is afgerond, is het mogelijk dat de inhoud van een aantal huiselijk geweldmeldingen nog niet volledig is geregistreerd door Veilig Thuis Noord- en Midden Limburg. Het is daardoor mogelijk dat de huiselijk geweldmelding wel is geregistreerd, maar informatie over de vermoedelijke aard van het huiselijk geweld en/of wie de melder van het huiselijk geweld ontbreekt. Dit wordt in de data aangegeven als een missende waarde. Bovendien heeft er in 2020 een beleidsverandering³ plaatsgevonden bij Veilig Thuis Noord- en Midden Limburg. Door de beleidsverandering in 2020 worden registraties van huiselijk geweldmeldingen beter gevuld dan in 2019. Het is bij de interpretatie van de bevindingen van belang dat er rekening wordt gehouden met missende waarden, omdat de kans bestaat dat er onjuiste conclusies worden verbonden aan de bevindingen. Omdat we periodiek nieuwe data opvragen wordt het beeld na verloop van tijd completer omdat er steeds minder gegevens ontbreken.

³ Aangeven wat de beleidsverandering is geweest. Dit wordt nagevraagd bij VT.

Bevindingen

Huiselijk geweld-casussen per week

In de volgende twee figuren wordt gekeken naar het aantal casussen in 2019 en 2020 en naar de vermoedelijke aard van het geweld in deze casussen. In figuur 1 wordt het aantal casussen per week in 2019 (zwarte lijn) en 2020 (rode lijn), alsmede de percentuele toe- of afname van het wekelijkse aantal casussen in 2020 ten opzichte van diezelfde weken in 2019 weergegeven (de grijze balken). Binnen de figuur wordt voorts onderscheid gemaakt naar vier periodes in 2020 die de verschillende periodes van COVID-19-maatregelen illustreren (geen maatregelen, eerste lockdown, versoepeling en gedeeltelijke lockdown). Door deze periodes in 2020 te vergelijken met diezelfde weken in 2019 wordt inzichtelijk gemaakt of er een verandering waarneembaar is in de omvang en aard van huiselijk geweld. Ook is in de figuur door middel van bolletjes een tijdlijn⁴ weergegeven die relevante veranderingen in het werkveld van Veilig Thuis en de getroffen specifieke COVID-19-maatregelen aangeven. In de Bijlage Meldingen worden deze veranderingen in meer detail uitgelegd.

Figuur 1. Absolute aantal casussen en percentuele toe- of afname van het aantal casussen per week 2019 – 2020

Noot: In 2019 werden er 2843 casussen geregistreerd. In 2020 werden er 2758 casussen geregistreerd.

Uit de figuur wordt duidelijk dat het aantal casussen zowel in 2019 als 2020 van week tot week *fluctueert*. Over het algemeen is, behalve tijdens de eerste lockdown, het aantal casussen in 2020 lager dan in 2019. Voorafgaand aan de eerste lockdown is het aantal casussen ten opzichte met diezelfde weken in 2019 in totaal met 3 procent gedaald. Daarentegen is het aantal casussen tijdens

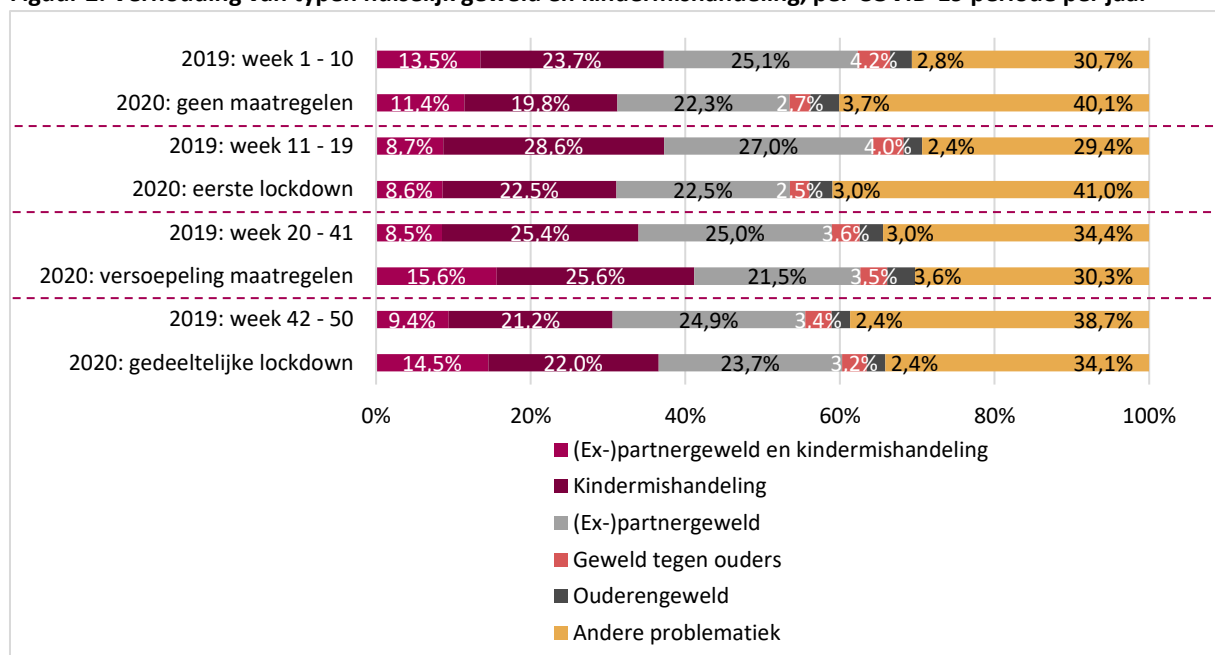
⁴ De grijze bolletjes representeren veranderingen in het werkveld, de gele bolletjes betreffen de getroffen maatregelen in de twee lockdowns, de roze bolletjes hebben betrekking op de afschaling van de maatregelen en de paarse bolletjes representeren de getroffen maatregelen in de gedeeltelijke lockdown.

de eerste lockdown in totaal met 10 procent toegenomen. Met de versoepeling van de maatregelen en tijdens de gedeeltelijke lockdown nam het aantal casussen af met respectievelijk 5 en 6 procent.

Vermoedelijke aard huiselijk geweld en kindermishandeling

Figuur 2 geeft de verhouding van de verschillende vermoedelijke vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling in 2019 en 2020 per periode van de COVID-19-maatregelen weer. Deze vallen onder zes verschillende typen huiselijk geweld en kindermishandeling⁵. (Ex-)partnergeweld en kindermishandeling is als één categorie beschouwd wanneer dit samen in een casus voorkwam. Bijvoorbeeld als er in een casus sprake is van (ex-) partnergeweld en kinderen hiervan getuigen zijn. De andere categorieën betreffen kindermishandeling, (ex-)partnergeweld, geweld tegen ouders (onder 65 jaar), ouderengeweld (boven 65 jaar) en andere problematiek⁶.

Figuur 2. Verhouding van typen huiselijk geweld en kindermishandeling, per COVID-19 periode per jaar⁷

2019: Missende waarden 1-10: 61,2% (N = 339); 11-19: 49,8% (N = 250); 20-41: 30,6% (N = 377); 42-50: 17,8% (N = 83)
 2020: Missende waarden 1-10: 24 % (N = 129); 11-19: 19,2% (N = 96); 20-41: 11,4% (N = 134); 42-50: 15% (N = 64)

Uit de figuur komt naar voren dat, ook al voorafgaand aan de COVID-19 uitbraak, het aandeel van de verschillende vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling in de COVID-19 periodes van elkaar verschillen in vergelijking met 2019. Voorafgaand en tijdens de eerste lockdown is het aandeel casussen waarin vermoedelijk (ex-)partnergeweld en/of kindermishandeling heeft plaatsgevonden ten opzichte van dezelfde periodes in 2019 minder vaak is geregistreerd. Geweld tegen ouders nam in deze periodes ook af (e.g. tijdens de eerste lockdown 2,5% versus 4,0% in 2019). Vanaf de periode

⁵ Wanneer meerdere vormen in een casus voorkwamen, is daar als volgt mee omgegaan: (ex-)partnergeweld en kindermishandeling (1) als één categorie gaat boven kindermishandeling, kindermishandeling (2) gaat boven (ex-)partnergeweld, (ex-)partnergeweld (3) boven geweld tegen ouders, geweld tegen ouders (4) boven ouderengeweld, en ouderengeweld (5) boven andere problematiek (6).

⁶ Onder andere problematiek zijn 'huiselijk geweld overig' (geweld dat door iemand uit de huiselijke- of familiekring van het slachtoffer wordt gepleegd, waarbij huiselijk geweld verwijst naar de relatie tussen pleger en slachtoffer; bijvoorbeeld geweld tussen broer en zus) en 'andere problematiek dan huiselijk geweld of kindermishandeling' (alle andere problemen; wordt alleen aangevinkt als geen van de andere vormen van toepassing is) samengevoegd.

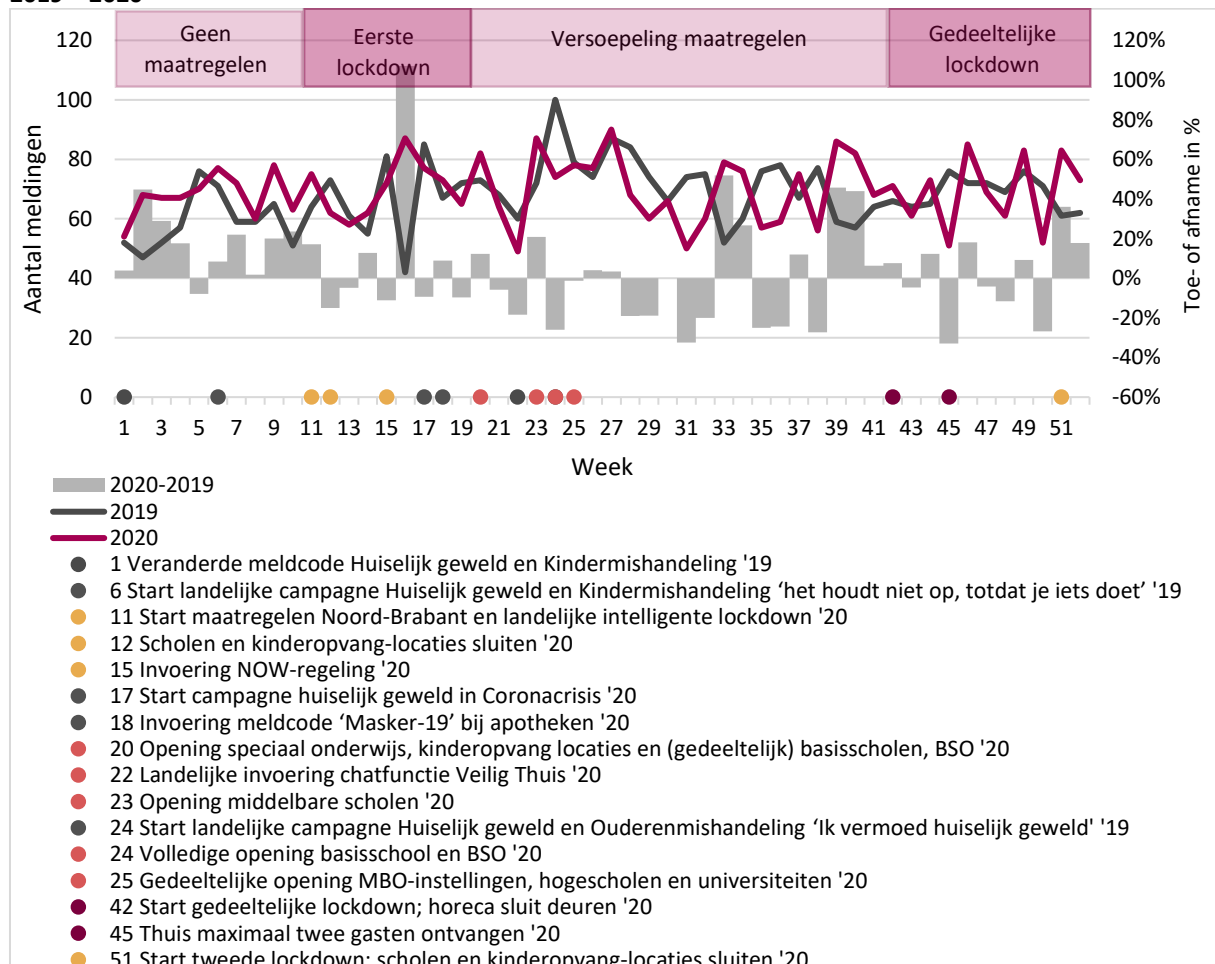
⁷ Voor de analyses zijn alle gegevens in 2019 en 2020 tot en met week 50 verwerkt.

waarin de maatregelen werden versoepeld wordt een tegenovergesteld patroon zichtbaar. Gelet op de vermoedelijke vormen (ex-)partnergeweld en/of kindermishandeling wordt zichtbaar dat het aandeel casussen in deze periodes zijn toegenomen (e.g. in de periode waarin de maatregelen werden versoepeld 62,7% versus 58,9% in 2019). Andere problematiek nam in deze periodes af. De categorie ouderengeweld laat in 2020 weinig noemenswaardige veranderingen ten opzichte van 2019 zien. Als gevolg van lege registraties (zie 'ontbrekende gegevens') in de verschillende periodes van 2019 en 2020 zijn de bevindingen voorlopig en dienen met voorzichtigheid te worden geïnterpreteerd. Voor de absolute aantallen van de vermoedelijke vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling in 2019 en 2020, zie Bijlage Meldingen.

Huiselijk geweld-meldingen per week

In de volgende figuren wordt gekeken naar het aantal huiselijk geweld-meldingen en wie deze meldingen hebben gedaan. In figuur 3 wordt het absolute aantal *meldingen* per week in 2019 en 2020 weergegeven, alsmede de percentuele toe- of afname van het wekelijkse aantal *meldingen* in 2020 ten opzichte van het aantal in dezelfde weken in 2019.

Figuur 3. Absoluut aantal meldingen en percentuele toe- of afname van het aantal meldingen per week 2019 – 2020

Noot: in 2019 werden er 3406 meldingen geregistreerd. In 2020 werden er 63549 meldingen geregistreerd.

Net als de casussen, *fluctueert* het aantal meldingen van week tot week. Omdat er meer meldingen per casus kunnen worden gedaan, zijn grotere relatieve toenames zichtbaar in de meldingen. In tegenstelling tot het aantal casussen, is het aantal meldingen voorafgaand aan de eerste lockdown ten opzichte van 2019 in totaal met 15 procent toegenomen. Ook tijdens de eerste lockdown nam

het aantal meldingen in totaal met 5 procent toe. Met de versoepeling van de maatregelen en tijdens de intelligente lockdown is het aantal meldingen respectievelijk met 2 en 4 procent afgenomen.

Wie doet de melding?

Diegene die de melding doet bij Veilig Thuis, wordt de melder genoemd. Melders kunnen vanuit beroepsmatig contact met mogelijke slachtoffers een melding doen (zie ook <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/huiselijk-geweld/meldcode>). Dit wordt door Veilig Thuis-organisaties bijgehouden als een *beroepsmatige* melding. Daarnaast kunnen ook burgers een melding doen. Het gaat dan bijvoorbeeld om slachtoffers zelf of om familieleden, burens of andere bekenden van slachtoffers. Dit wordt door Veilig Thuis-organisaties bijgehouden als een *niet-beroepsmatige* melding. Omdat in sommige periodes van de COVID-19-maatregelen beroepsmatige melders mogelijk minder contact hadden met potentiële slachtoffers (denk aan scholen, kinderopvanglocaties, etc.) is het interessant om te onderzoeken of er per periode (in vergelijking met vorig jaar) verschillen te zien zijn in *wie de meldingen doen*.

Tabel 1. Verhouding van beroepsmatige en niet-beroepsmatige meldingen, per COVID-19 per jaar⁸

	Beroepsmatige meldingen		Niet-beroepsmatige meldingen	
	2019	2020	2019	2020
Week 1-10: Geen maatregelen	90,8%	86,8%	9,2%	13,2%
Week 11-19: Eerste lockdown	87,3%	81,5%	12,7%	18,5%
Week 20-41: Versoepeling maatregelen	84,8%	80,2%	15,2%	19,8%
Week 42-50: Gedeeltelijke lockdown	86,1%	82,7%	13,9%	17,3%

Noot: in 2019 was in de eerste, tweede en derde periode van respectievelijk 10, 9 en 18 meldingen onbekend of het om een beroepsmatige- of niet-beroepsmatige melder ging. In 2020 waren er geen lege registraties.

Tabel 1 geeft de verhouding van beroepsmatige- en niet-beroepsmatige meldingen in 2019 en 2020 per COVID-19 periode weer. Door de invoering van de maatregelen, zoals thuiswerken en thuisblijven, zou verwacht kunnen worden dat er een verschuiving zou plaatsvinden van beroepsmatige- naar niet-beroepsmatige meldingen. Voorafgaand aan de eerste lockdown zijn is het aandeel beroepsmatige meldingen ten opzichte van 2019 al lager. Echter, vanaf de eerste lockdown wordt zichtbaar dat het aandeel meldingen gedaan door professionals steeds meer is afgenomen, en het aandeel meldingen gedaan door burgers toegenomen. Tijdens de gedeeltelijke lockdown is eenzelfde patroon nog steeds zichtbaar. Als gevolg van lege registraties in 2019 (zie 'ontbrekende gegevens') zijn de bevindingen voorlopig en dienen met voorzichtigheid te worden geïnterpreteerd. Zie voor de absolute aantallen van beroepsmatige en niet-beroepsmatige meldingen in 2019 en 2020 de Bijlage Meldingen.

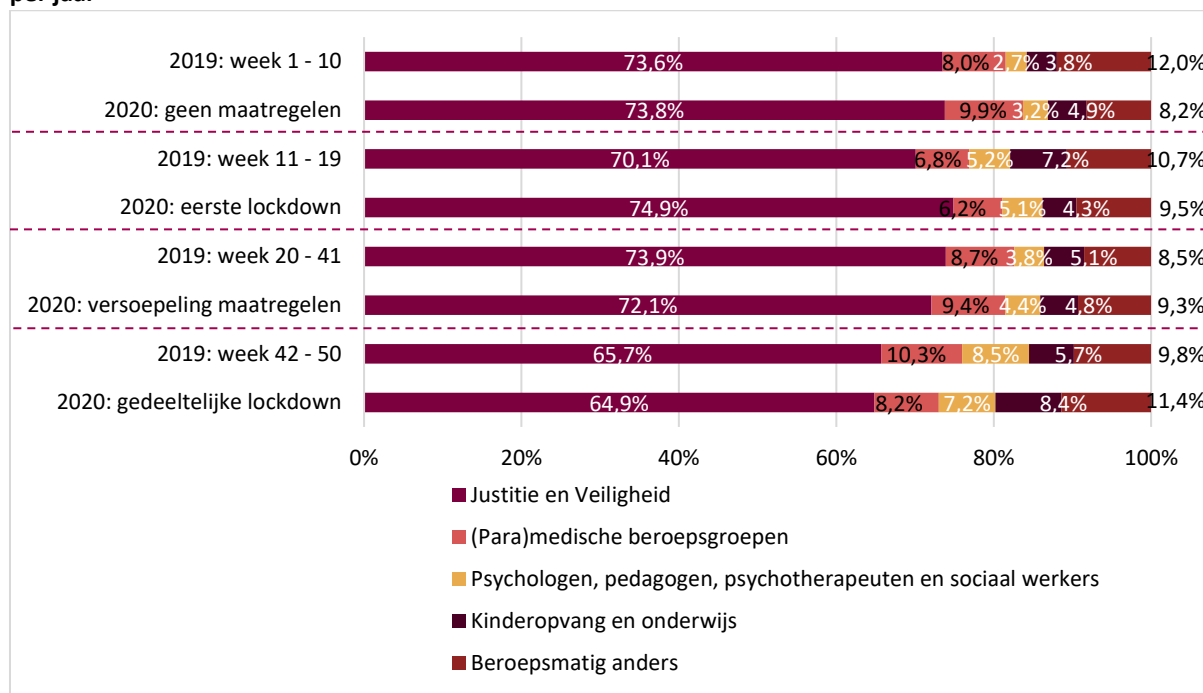
Beroepsmatige meldingen uitgesplitst naar beroepsgroep

Veilig Thuis-regio's houden ook bij uit welke *beroepsgroep* meldingen afkomstig zijn. Daarbij worden de volgende groepen onderscheiden: Justitie en Veiligheid (waaronder de politie), (para)medische beroepsgroepen, psychologen, pedagogen, psychotherapeuten en sociaal werkers, kinderopvang,

⁸ Voor de analyses zijn alle gegevens in 2019 en 2020 tot en met week 50 verwerkt.

onderwijs en de specificatie 'anders'⁹. Zie voor de absolute aantallen van meldingen door deze beroepsgroepen in 2019 en 2020 de Bijlage Meldingen.

Figuur 4. Verhouding van de beroepsgroepen waaruit meldingen afkomstig zijn, per COVID-19 periode per jaar¹⁰

Noot: In de tweede en derde periode van 2019 was er van één melding onbekend vanuit welke beroepsgroep deze afkomstig waren. In 2020 waren er geen lege registraties.

Figuur 4 toont de percentages van de beroepsgroepen waaruit beroepsmatige meldingen afkomstig zijn in 2019 en 2020 in de verschillende geïdentificeerde COVID-19 periodes. Over alle periodes in zowel 2019 als 2020 zijn professionals binnen Justitie en Veiligheid (i.e. de politie) de belangrijkste melders van huiselijk geweld. Wel wordt er vanaf de periode waarin de maatregelen werden versoepeld een dalende trend zichtbaar in meldingen afkomstig van Justitie en Veiligheid in vergelijking met het jaar daarvoor. Vanaf de eerste lockdown zijn kleine relatieve toenames te zien in meldingen gedaan door psychologen, pedagogen, psychotherapeuten en sociaal werkers en (para)medische beroepsgroepen. Als gevolg van lege registraties in 2019 (zie 'ontbrekende gegevens') zijn de bevindingen voorlopig en dienen met voorzichtigheid te worden geïnterpreteerd.

Niet-beroepsmatige meldingen uitgesplitst naar rol

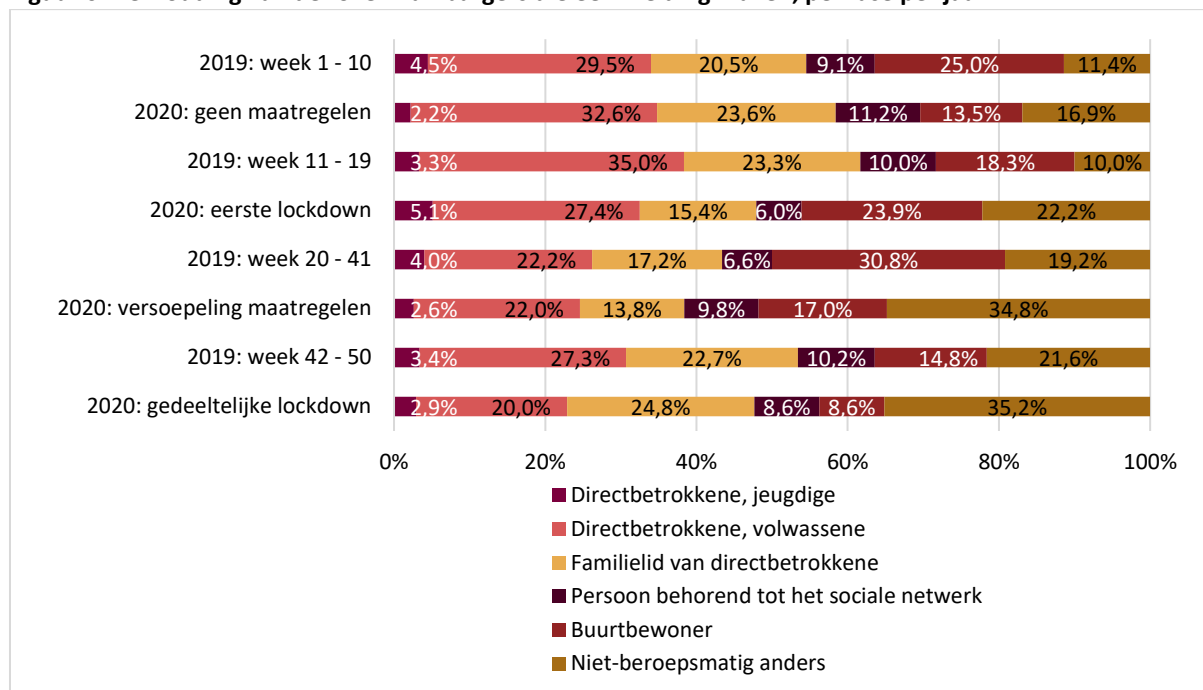
Onder niet-beroepsmatige melders worden *burgers* verstaan die ofwel direct betrokken¹¹ zijn in een huiselijk geweldsituatie, zoals jeugdigen en volwassenen in het gezin, ofwel omstanders van huiselijk geweld zijn, zoals familieleden, personen behorend tot het sociale netwerk, buurtbewoners, vrijwilligers of andere burgers. Zie voor de absolute aantallen van meldingen gedaan door burgers in 2019 en 2020 de Bijlage Meldingen.

⁹ Vanwege het kleine aantal meldingen afkomstig uit paramedische beroepsgroepen zijn deze meldingen samengevoegd met de meldingen uit medische beroepsgroepen. Eveneens zijn meldingen uit het onderwijs en de kinderopvang samengevoegd, omdat een heel klein deel van de meldingen vanuit de kinderopvang komt.

¹⁰ Voor de analyses zijn alle gegevens in 2019 en 2020 tot en met week 50 verwerkt.

¹¹ Slachtoffers, plegers of getuigen betrokken in een huiselijk geweld-situatie.

Figuur 6. Verhouding van de rollen van burgers die een melding maken, per fase per jaar¹²

Noot: in 2019 was in de eerste, tweede, derde en vierde periode van respectievelijk 2, 4, 10 en 1 meldingen onbekend welke rol de melder had. In 2020 was voorafgaand aan en tijdens de eerste lockdown van respectievelijk 1 en 2 meldingen onbekend welke rol de melder had.

Figuur 5 toont de verhouding van de groepen burgers die een melding hebben gemaakt in 2019 en 2020, per periode van de COVID-19 maatregelen. Voorafgaand aan de eerste lockdown zijn weinig noemenswaardige verschillen zichtbaar in de meldingen gedaan door verschillende groepen burgers tussen 2019 en 2020, behalve in het aandeel meldingen gedaan door buurtbewoners. Tijdens de eerste lockdown worden grotere verschuivingen zichtbaar. Het aandeel meldingen gedaan door volwassene directbetrokkenen, familieleden en personen in het sociale netwerk namen in deze periode af (e.g. meldingen familieleden: 15,4% in 2020 versus 23,3% in 2019). Daarentegen is het aandeel meldingen gedaan door buurtbewoners in deze periode groter (23,9% versus 18,3% in 2019). In de periode waarin de maatregelen werden versoepeld en tijdens de gedeeltelijke lockdown is het aandeel meldingen gedaan door buurtbewoners ten opzichte van dezelfde periodes in 2019 afgenomen. Het aandeel andere problematiek nam in deze periodes toe. Als gevolg van lege registraties in 2019 en 2020 (zie 'ontbrekende gegevens') zijn de bevindingen voorlopig en dienen met voorzichtigheid te worden geïnterpreteerd.

¹² Voor de analyses zijn alle gegevens in 2019 en 2020 tot en met week 50 verwerkt.

De belangrijkste bevindingen

- Er is over het algemeen in 2020 geen duidelijke toename zichtbaar in het aantal geregistreerde huiselijk geweldcasussen in vergelijking met 2019. Niettemin nam het aantal casussen tijdens de eerste lockdown toe. In de andere periodes is het aantal casussen ten opzichte van 2019 lager.
- Meerdere personen kunnen een melding maken van eenzelfde vermoedelijke huiselijk geweldsituatie. Daarom zijn er verschillen in het aantal geregistreerde meldingen en casussen van huiselijk geweld. Voorafgaand en tijdens de eerste lockdown werden er meer huiselijk geweldmeldingen geregistreerd dan in 2019. In de tweede helft van 2020 was het aantal meldingen, net als het aantal casussen, ten opzichte van dezelfde weken in 2019 afgenomen.
- Er heeft vanaf de eerste lockdown een verschuiving plaatsgevonden van beroepsmatige naar niet-beroepsmatige meldingen. Dit zien we ook in andere regio's terug. Niettemin blijven professionals belangrijke melders van huiselijk geweld, waarbij het grootste deel van de meldingen afkomstig is vanuit Justitie en Veiligheid (i.e. de politie). Geen grote verschillen werden zichtbaar in de verdeling van de verschillende beroepsgroepen. Burgers, zoals buurtbewoners, blijken daarnaast tijdens vanaf de eerste lockdown belangrijke melders te zijn geweest. De landelijke campagne 'Huiselijk geweld in Coronacrisis'¹³ die er specifiek op is gericht om omstanders, zoals buurtbewoners, aan te sporen een melding van vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling te maken, heeft mogelijk bijgedragen aan meer sociale controle en alertheid onder burgers. Met de toenemende aandacht voor de mogelijke stijging van huiselijk geweld tijdens de lockdown, lijkt de bereidheid onder burgers om huiselijk geweld te melden te zijn toegenomen. De getroffen maatregelen, zoals thuiswerken en thuisblijven, hebben er bovendien mogelijk toe geleid dat burgers vaker huiselijk geweld hebben gehoord en/of gezien en daardoor ook vaker een melding van huiselijk geweld hebben gedaan tijdens de eerste lockdown. Anderzijds hebben de getroffen maatregelen die de sociale contacten beperken, er mogelijk toe geleid dat personen behorend tot het sociale netwerk en familieleden van directbetrokkenen minder snel vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling signaleren en melden.
- Vanwege missende registraties over de vermoedelijke aard van het huiselijk geweld en melders van huiselijk geweld in deze regio, voornamelijk in 2019, dienen de resultaten met enige voorzichtigheid te worden geïnterpreteerd. Missende waarden kunnen leiden tot een vertekend beeld, doordat informatie over de meldingen en casussen ontbreekt.

In deze monitor stonden meldingen uit Noord en Midden Limburg in de periode januari tot december in 2019 en 2020 centraal. Binnenkort beschikt het NSCR ook over landelijke meldingsgegevens van alle 26 Veilig Thuis-regio's. De landelijke dekking van meldingsgegevens betekent dat betrokken onderzoekers de regionale gegevens kunnen afzetten tegen landelijke trends in meldingen. Bovendien zal het NSCR nieuwe regionale en landelijke gegevens die een langere periode beslaan analyseren. In de toekomst zullen we de afschalingen in de zomer, naar de geleidelijke opschalingen in de winter van 2020 ook kunnen meenemen in de analyses.

¹³ Zie: <https://www.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2020/04/25/start-landelijke-campagne-tegen-huiselijk-geweld-in-coronacrisis>.

Onderzoekers: Veroni Eichelsheim, Anne Coomans, Arjan Blokland, Steve van de Weijer, Sjoukje van Deuren, Meintje van Dijk
Contactpersoon: Veroni Eichelsheim | VEichelsheim@nscr.nl | 06 4137 8828

NSCR

De Boelelaan 1077
1081 HV Amsterdam

Postadres

Postbus 71304
1008 BH Amsterdam

T 020 598 5239

E nscr@nscr.nl
www.nscr.nl

Het Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR) is onderdeel van de institutenorganisatie van de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO).

